

Čtvrtek po 3. neděli adventní

Iz 54,1-10

Raduj se, neplodná, která jsi nerodila, propukni v jásot, vesel se, která jsi nezkusila porodní křeče, neboť více synů má osamělá než ta, která se vdala – praví Hospodin. Rozšiř prostor svého stanu, roztáhni své plachty bez obav, prodluž své provazy, své kolíky pevně zaraz! Napravo i nalevo se rozšíříš, tvé potomstvo dostane dědictvím národy, které osídlí pustá města. Neboj se, neboť se nemusíš hanbit, nestyď se, neboť se nemusíš rdít, vždyť zapomeneš na hanbu svého mládí a již nevzpomeneš na potupu svého vdovství. Tvým manželem bude tvůj stvořitel, Hospodin zástupů je jeho jméno; tvým vykupitelem je Svatý Izraele, nazývá se: Bůh celé země. Ano, jak opuštěnou ženu, sklíčenou na duchu, povolal tě Hospodin. Může být zavržena manželka z mládí? – praví tvůj Bůh. Na maličkou chvíli jsem tě opustil, avšak s velkým slitováním se tě znovu ujmu. Ve výbuchu hněvu jsem skryl na chvíli před tebou svou tvář; ve věčné lásce se však nad tebou slituji – praví Hospodin, tvůj vykupitel. Chci jednat jako za dnů Noemových: tehdy jsem přísahal, že již nezaleji Noemovou potopou zemi, nyní přísahám, že se již na tebe nerozhněvám, nebudu ti hrozit. I kdyby hory ustoupily a pahorky kolísaly, má láska od tebe neustoupí, nezakolísá moje smlouva, která dává pokoj – praví Hospodin, který tě miluje.

Žl 30,2+4.5-6.11-12a+13b

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil, nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé. Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Lk 7,24-30

Když Janovi poslové odešli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: „Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí skvělé šaty a žijí v přepychu, jsou přece v královských palácích. Co jste tedy vyšli vidět? Proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: 'Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.' Říkám vám: Mezi narozenými ze ženy není nikdo větší než Jan. Ale i ten nejmenší v Božím království je větší než on.“ Všechn lid, který mu naslouchal, ba i celníci, dali Bohu za pravdu tím, že přijali Janův křest. Farizeové a znalci Zákona však pohrdli úmyslem, který Bůh s nimi měl, a nedali se od něho pokřtít.

Chci tě oslavovat, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil, nedopřál jsi, aby se nade mnou radovali moji nepřátelé. Hospodine, z podsvětí jsi vyvedl mou duši, zachovals mi život mezi těmi, kteří do hrobu klesli.

Mohlo by to být snadné utéci do kláštera, daleko od nakupování, hektického shonu, od náročných rodinných povinností ve vánočním čase. Pak bychom měli svaté Vánoce. Ale zapomněli bychom na lekcí vtělení, vtělení Boha – na poučení, že my, kteří jsme Ježíšovi následovníci, nemůžeme utéci ze světa, spíše se snažme ho transformovat. Naším posláním je, abychom učinili svatými sekulární (světské) aspekty Vánoc, stejně jako první křesťané „pokřtili“ vánoční strom. Uděláme to tím, že budeme svatým lidem – laskaví, trpěliví, velkorysí, milující, usmívající se lidé – bez ohledu na to, jak nesnesitelný je vánoční shon...

Andrew Greeley – Význam Vánoc

I pod „tíží starostí adventu“ si uvědomujme naše vysvobození, naše posvěcení. Oslavuj tě, Hospodine, neboť jsi mě vysvobodil od...

